ریزش محصول، افزایش هزینه‌های تولید و بذر نامناسب سود اقتصادی را کاهش می‌دهد

سهم هدررفته کشاورز در شالیزارهای مازندران

گزارش

شیما جهان‌بخش
گروه ایران زمین

کمباین که از شالیزار بیرون می‌آید، کار برداشت تمام شده است؛ اما وقتی به زمین نگاه می‌کنی، هنوز خوشه‌هایی میان ساقه‌های بریده‌شده جا مانده‌اند. بخشی از محصولی که کشاورز ماه‌ها برای به دست آوردنش زحمت کشیده، همان‌جا از دست می‌رود. در مازندران، حدود ۱۵ درصد شالی هنگام برداشت با کمباین هدر می‌رود؛ در حالی که این میزان بر اساس استاندارد باید به ۳ درصد برسد. این تنها بخشی از دشواری تولید برنج در استانی است که با وجود در اختیار داشتن ۲.۵ درصد اراضی کشاورزی کشور، ۱۱ درصد ارزش اقتصادی محصولات کشاورزی ایران را تأمین می‌کند.

آنچه در زمان برداشت از دست می‌رود، تنها بخشی از ماجراست. هزینه بالای کود و سم، مصرف نادرست نهاده‌ها، انتخاب بذر و شیوه آبیاری نیز بر مقدار محصول و هزینه‌ای که کشاورز می‌پردازد، اثر می‌گذارد. به این ترتیب، بخشی از ظرفیت شالیزارهای مازندران نه به دلیل کمبود زمین، بلکه در جریان کاشت، داشت و برداشت از دست می‌رود.

ریزش محصول نخستین حلقه هدررفت در شالیزار

«اسدالله تیموری»، رئیس سازمان جهاد کشاورزی مازندران در گفت‌وگو با «ایران»، یکی از مهم‌ترین چالش‌های تولید برنج در استان را میزان ریزش شالی هنگام برداشت می‌داند و می‌گوید: «بر اساس استانداردهای موجود، میزان ریزش محصول هنگام برداشت با کمباین باید حدود ۳ درصد باشد، اما این رقم در مازندران به حدود ۱۵ درصد می‌رسد. فرسودگی و ضعف فنی برخی کمباین‌های برداشت برنج و همچنین تعطیلی معاینه فنی این ماشین‌آلات در سال زراعی گذشته، از عوامل افزایش ضایعات محصول است.»

تیموری با اشاره به اینکه به‌طور متوسط به ازای هر ۳۳ هکتار شالیزار یک کمباین در استان وجود دارد، از اجرای معاینه فنی کمباین‌ها با نظارت جدی‌تر در سال جاری خبر می‌دهد و تأکید می‌کند: «هدف از این اقدام، کاهش ریزش شالی و جلوگیری از تحمیل خسارت به کشاورزان است.»

اما هدررفت ظرفیت تولید تنها به زمان برداشت محدود نمی‌شود. نحوه مصرف نهاده‌های کشاورزی نیز می‌تواند با افزایش هزینه‌ها و کاهش بهره‌وری، سهم شالیکار از محصول نهایی را تحت تأثیر قرار دهد. رئیس سازمان جهاد کشاورزی مازندران، مصرف بی‌رویه و غیراصولی کودهای شیمیایی و سموم را از دیگر چالش‌های شالیکاری استان می‌داند و می‌گوید: «استفاده بیش از نیاز گیاه از کودهای شیمیایی، علاوه بر افزایش هزینه تولید، می‌تواند بهره‌وری را کاهش دهد و پیامدهای زیست‌محیطی به دنبال داشته باشد.»

تیموری با اشاره به افزایش قیمت نهاده‌ها و خدمات کشاورزی، انجام آزمایش خاک و استفاده از روش‌های نوین تغذیه گیاه را برای مدیریت مصرف کود و کاهش هزینه‌های تولید ضروری می‌داند و می‌افزاید: «کشاورزان با شناخت نیاز واقعی خاک و استفاده از توصیه‌های فنی می‌توانند میزان مصرف کودهای شیمیایی را کاهش دهند و به‌جای مصرف بی‌برنامه نهاده‌ها، از کودهای متناسب با نیاز گیاه استفاده کنند.»

او گرانی کودهای شیمیایی را فرصتی برای اصلاح شیوه مصرف نهاده‌ها می‌داند و تأکید می‌کند که مدیریت صحیح تغذیه گیاه و توسعه کشاورزی حفاظتی، از جمله کشت بدون شخم یا «نوتیلیج»، می‌تواند ضمن کاهش هزینه‌های تولید، به حفظ محیط زیست و حرکت به سمت شالیکاری علمی کمک کند.

تیموری با تأکید بر اینکه در کنار اصلاح شیوه مصرف نهاده‌ها، انتخاب بذر مناسب نیز در میزان تولید و کیفیت محصول نقش دارد کمبود بذر گواهی‌شده جا مانده‌اند. بخشی از چالش‌های مهم شالیکاری مازندران عنوان می‌کند و می‌گوید: «مزارع الگویی و کشاورزان پیشرو می‌توانند در تولید و تأمین این نوع بذر نقش داشته باشند. بررسی‌ها نشان می‌دهد استفاده از بذر گواهی‌شده می‌تواند عملکرد تولید برنج را تا ۳۰ درصد افزایش دهد.»

پایین بودن سطح زیر کشت ارقام پرمحصول نیز از دیگر موانع استفاده از ظرفیت تولید شالیزارهای استان است. رئیس سازمان جهاد کشاورزی مازندران اعلام می‌کند: «از مجموع حدود ۲۳۰ هزار هکتار شالیزار این استان، کمتر از ۲۸ درصد به کشت ارقام پرمحصول اختصاص دارد. این در حالی است که حدود ۳۰ رقم پرمحصول در استان شناسایی و معرفی شده که ۶ رقم آن از نظر کیفیت با طارم سنتی برابری می‌کند.»

به گفته تیموری، کشت برخی از این ارقام می‌تواند عملکرد تولید را تا ۳۰ درصد افزایش دهد، اما استقبال محدود از آنها همچنان یکی از موانع بهره‌گیری از این ظرفیت است. او در عین حال، عرضه ارقام مختلف برنج با عنوان تجاری طارم را از مشکلات بازار این محصول می‌داند و معتقد است: «نبود نظارت کافی و قرار گرفتن همه ارقام در یک سبد تجاری، به اعتبار و برند برنج مازندران آسیب می‌زند.»

تجربه‌ای که هنوز فراگیر نشده است

افزایش بهره‌وری در شالیزارها تنها به انتخاب بذر و اصلاح مصرف نهاده‌ها محدود نمی‌شود؛ انتقال دانش فنی و آشنایی کشاورزان با روش‌های جدید نیز در این مسیر اهمیت دارد. یکی از برنامه‌های جهاد کشاورزی مازندران برای تحقق این هدف، اجرای طرح مزارع الگویی و ترویجی برنج است؛ طرحی که قرار است با نمایش عملی شیوه‌های جدید کشت و مدیریت منابع، تجربه‌های موفق را به دیگر شالیکاران منتقل کند.

تیموری درباره جزئیات این برنامه می‌گوید: «طرح مزارع الگویی و ترویجی در سطح یک‌هزار و ۷۰۰ هکتار از اراضی شالیزاری استان اجرا شده که یک‌هزار و ۵۶۰ هکتار آن به شبکه مزارع پیوسته و ۱۴۰ هکتار به مزارع مرجع اختصاص دارد.»

به گفته او، ۵۴ کشاورز به‌طور مستقیم در اجرای طرح مشارکت داشته‌اند و دانش فنی حاصل از این مزارع به یک‌هزار و ۳۴ کشاورز دیگر منتقل شده است. همچنین برای هر مزرعه الگویی، ۲۰ مزرعه پیرامونی در نظر گرفته شده تا آموزش‌ها از طریق حضور در مزرعه و مشاهده عملی روش‌های جدید به دیگر کشاورزان انتقال یابد.

نتایج اعلام‌شده از اجرای این طرح نیز از ظرفیت روش‌های نوین برای کاهش هزینه‌ها و افزایش تولید حکایت دارد. تیموری با اشاره به اجرای آبیاری تناوبی در این مزارع توضیح می‌دهد: «در پایلوت روستای اطرب شهرستان نکا، استفاده از سیلندرهای مشاهده‌ای به صرفه‌جویی متوسط ۲ هزار مترمکعب آب در هر هکتار منجر شده و مجموع صرفه‌جویی آب در سطح اجرای طرح به بیش از ۳ میلیون مترمکعب رسیده است.»

به گفته رئیس سازمان جهاد کشاورزی مازندران، کاهش مصرف ۱۲۷ هزار و ۵۰۰ کیلوگرم کود اوره از دیگر دستاوردهای این برنامه بوده است. همچنین در مجموع اراضی تحت پوشش، بیش از ۶۰۰ تن به تولید شلتوک افزوده شده و ضریب تبدیل شالی به برنج سفید نیز ۵ درصد افزایش یافته است.

او درآمد ناخالص کل حاصل از اجرای طرح را ۲۴۰ میلیارد تومان اعلام می‌کند و می‌گوید متوسط درآمد ناخالص بهره‌برداران نیز به ازای هر هکتار ۱۰۰ میلیون تومان افزایش یافته است. تیموری رضایت کشاورزان از اجرای این الگو را بر اساس ارزیابی‌های میدانی و اظهارات ثبت‌شده، بسیار خوب ارزیابی می‌کند و اثرگذاری آموزش‌ها در کاهش هزینه‌ها و افزایش کیفیت و کمیت محصول را از عوامل این رضایت می‌داند.

با وجود نتایج اعلام‌شده، سطح اجرای این طرح در مقایسه با وسعت شالیزارهای استان محدود است؛ یک‌هزار و ۷۰۰ هکتار از مجموع حدود ۲۳۰ هزار هکتار اراضی شالیزاری مازندران، کمتر از یک درصد سطح زیر کشت استان را تشکیل می‌دهد. بنابراین، گسترش این تجربه‌ها و فراهم کردن امکان اجرای روش‌های جدید در مزارع بیشتری از استان، یکی از ضرورت‌های افزایش بهره‌وری در شالیزارهای موجود است.

> کشاورزان با شناخت نیاز واقعی خاک و استفاده از توصیه‌های فنی می‌توانند میزان مصرف کودهای شیمیایی را کاهش دهند و به‌جای مصرف بی‌برنامه نهاده‌ها، از کودهای متناسب با نیاز گیاه استفاده کنند

کشت دوم استفاده بیشتر از ظرفیت زمین

در کنار اصلاح روش‌های تولید، استفاده از ظرفیت زمین‌های شالیزاری برای کشت دوم نیز می‌تواند در افزایش تولید نقش داشته باشد. تیموری با اشاره به وضعیت کشت برنج در سال زراعی گذشته، اجرای کشت دوم به روش نشای مجدد و رتون را از عوامل افزایش تولید استان می‌داند و می‌افزاید: «در سال زراعی گذشته حدود ۱۲۰ هزار هکتار از اراضی شالیزاری به این شیوه زیر کشت دوم رفت و این اقدام به افزایش حدود ۲۰۰ هزار تنی تولید برنج سفید مازندران منجر شد.»

منابع آب پشتوانه‌ای که باید حفظ شود

افزایش بهره‌وری شالیزارها بدون مدیریت منابع آب امکان‌پذیر نیست. وابستگی بخشی از کشاورزی به منابع آب زیرزمینی و برداشت بی‌رویه از چاه‌ها، بویژه در دشت‌های شرق مازندران، از چالش‌هایی است که می‌تواند تداوم تولید را با مخاطره روبه‌رو کند.

رئیس سازمان جهاد کشاورزی مازندران نسبت به برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی و گسترش شوری آب در دشت‌های شرق استان هشدار می‌دهد و می‌گوید: «استفاده بیش از اندازه از آب‌های زیرزمینی، پیشروی شوری آب را در این منطقه جدی کرده است. در اصل کاهش وابستگی کشاورزی به چاه‌ها و استفاده حداکثری از منابع آب سطحی باید در اولویت قرار گیرد.» تیموری با اشاره به وجود ۹ سد در مازندران، توسعه شبکه‌های آبیاری و انتقال آب به اراضی پایین‌دست سدها را از ضرورت‌های پایداری تولید کشاورزی می‌داند. با این حال، به گفته او، حذف ردیف اعتباری توسعه شبکه‌های آبیاری سدهای استان از بودجه ملی، اجرای برنامه‌های پیش‌بینی‌شده را با محدودیت روبه‌رو کرده است.

او حفظ و احیای آب‌بندان‌ها را نیز یکی از راهکارهای تأمین آب مورد نیاز بخش کشاورزی عنوان می‌کند و می‌گوید: «مازندران ۹۱۰ آب‌بندان فعال دارد که به دلیل محدودیت منابع مالی، لایروبی و بازسازی همه آنها با دشواری روبه‌روست. به همین دلیل، طرح تهاتر خاک آب‌بندان‌ها برای تأمین هزینه احیا در دستور کار قرار گرفته است.»

براساس توضیح تیموری، طبق دستورالعمل این طرح، ۲۰ درصد درآمد حاصل از فروش خاک آب‌بندان به توسعه روستای محل اجرای طرح اختصاص می‌یابد و باقی‌مانده آن برای لایروبی، ترمیم و دیواره‌سازی هزینه می‌شود. او هدفگذاری انجام‌شده را افزایش ظرفیت ذخیره آب آب‌بندان‌های استان از حدود ۳۵۰ میلیون مترمکعب به حدود یک میلیارد مترمکعب طی سه سال آینده اعلام می‌کند.

افزایش هزینه‌ها فشار بر درآمد شالیکار

در کنار چالش‌هایی که مسئولان بخش کشاورزی از آنها سخن می‌گویند، افزایش هزینه‌های تولید از نگاه شالیکاران نیز یکی از مشکلات اصلی فصل زراعی امسال است. هزینه‌هایی که از آماده‌سازی زمین و کاشت تا برداشت و فرآوری محصول ادامه دارد و می‌تواند بخش قابل توجهی از درآمد نهایی کشاورز را تحت تأثیر قرار دهد.

«محمد طاهری»، یکی از شالیکاران مازندران، در گفت‌وگو با «ایران» از افزایش حدود ۳۰ درصدی هزینه مراحل مختلف شالیکاری نسبت به سال گذشته می‌گوید: «هزینه خدمات کشاورزی از شخم و آماده‌سازی زمین تا سایر فعالیت‌های زراعی افزایش یافته است. امسال دستمزد روزانه کارگر مرد به ۴ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان و دستمزد روزانه کارگر زن به حدود ۲ میلیون تومان رسید.»

او افزایش هزینه تهیه نهاده‌ها را نیز از دیگر مشکلات امسال می‌داند و می‌گوید: «هزینه خرید سم برای یک هکتار زمین که سال گذشته حدود ۶ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان بود، امسال به ۱۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان رسیده است.»

طاهری درباره میزان تبدیل شالی به برنج سفید نیز توضیح می‌دهد: «به‌طور متوسط از هر ۱۰۰ کیلوگرم شالی حدود ۴۱ تا ۴۲ کیلوگرم برنج سفید به دست می‌آید.» این شالیکار با وجود افزایش هزینه‌های شالیکوبی، از کیفیت برنج تحویلی امسال در کارخانه‌ای که محصولش را به آن سپرده رضایت دارد، اما معتقد است شیوه فرآوری و زمان‌بندی خشک‌کردن شالی می‌تواند بر کیفیت محصول نهایی اثرگذارد.

به گفته او، اجرای طرح «ترکوب» در سال جاری باعث شده شالی پس از برداشت در فاصله زمانی کوتاهی به کارخانه منتقل و فرآوری شود؛ چراکه اگر محصول تا سه روز خشک و تبدیل نشود، ممکن است آسیب ببیند. در چنین شرایطی، برخی کارخانه‌ها برای افزایش سرعت فرآوری و پذیرش حجم بیشتری از محصول، زمان خشک‌کردن را کاهش می‌دهند یا دمای خشک‌کن را بالا می‌برند؛ اقدامی که به اعتقاد او می‌تواند احتمال خردشدگی برنج را افزایش دهد.

او در عین حال با اشاره به گسترش استفاده از ماشین‌آلات در مراحل مختلف کشت و برداشت، می‌گوید: «مکانیزه‌شدن بخشی از فعالیت‌ها به‌تدریج در میان کشاورزان رواج پیدا کرده است، اما اجرای کامل روش‌های جدید و طرح‌های ترویجی در همه مزارع آسان نیست؛ زیرا بسیاری از شالیکاران همچنان به شیوه‌های سنتی کار می‌کنند و یکپارچه‌نبودن قطعات کوچک شالیزاری نیز استفاده اقتصادی از برخی تجهیزات را دشوار می‌کند.»

حفظ تولید؛ فراتر از افزایش سطح زیر کشت

برش

بیش از ۶ هزار مورد تغییر کاربری غیرمجاز اراضی کشاورزی و باغی در کمتر از سه ماه، در کنار محدود بودن سطح مزارع الگویی و سهم اندک روش‌های نوین در شالیزارهای مازندران، نشان می‌دهد حفظ تولید برنج با یک اقدام یا یک تصمیم مقطعی امکان‌پذیر نیست. همان‌قدر که جلوگیری از تغییر کاربری زمین‌های حاصلخیز اهمیت دارد، گسترش تجربه‌های موفق در مزارع الگویی، نوسازی ماشین‌آلات و فراهم کردن امکان دسترسی کشاورزان به بذر مناسب و دانش فنی نیز ضروری است.

شالیکار نمی‌تواند به‌تنهایی بار همه این تغییرات را به دوش بکشد. وقتی هزینه کارگر، ماشین‌آلات و نهاده‌ها افزایش می‌یابد، اما دسترسی به امکانات و روش‌های تازه تولید برای همه کشاورزان فراهم نیست، توصیه به افزایش بهره‌وری به‌تنهایی راهگشا نخواهد بود. عبور از این وضعیت به برنامه‌ای نیاز دارد که حمایت از کشاورز را با حفاظت از زمین و منابع و گسترش دانش فنی در شالیزارها همراه کند؛ تا حفظ تولید برنج، فقط به تلاش بیشتر کشاورز وابسته نماند.

بنگاه

پیشتازی بانک پارسیان در بازار کارت‌های هدیه و تعداد پذیرش تراکنش‌ها

بانک پارسیان رتبه دوم بانک‌های خصوصی در تعداد کل تراکنش‌های پرداخت و رتبه سوم شبکه بانکی در بیشترین کارت هدیه و بن‌کارت تراکنش‌دار را کسب کرد.

بر اساس گزارش مهرماه ۱۴۰۵ شاپرک، بانک پارسیان با سهم ۱۰،۰۹ درصدی از کارت‌های هدیه و بن‌کارت تراکنش‌دار کشور، جایگاه سوم شبکه بانکی را به خود اختصاص داد. این بانک همچنین با سهم ۴،۲۶ درصدی از تعداد تراکنش‌های پذیرش‌شده شبکه پرداخت، رتبه دوم بانک‌های خصوصی و جایگاه دهم شبکه بانکی را کسب کرد. به گزارش روابط عمومی بانک پارسیان، تازه‌ترین گزارش شاپرک از عملکرد شبکه پرداخت در مهرماه ۱۴۰۵ نشان می‌دهد بانک پارسیان با سهم ۱۰،۰۹ درصدی از مجموع کارت‌های هدیه و بن‌کارت تراکنش‌دار کشور، در میان بانک‌های پیشرو این حوزه قرار دارد و پس از بانک‌های شهر و ملی، رتبه سوم را در شبکه بانکی کشور داراست. بررسی آمار منتشرشده همچنین نشان می‌دهد کارت‌های هدیه و بن‌کارت، سهم قابل توجهی از ترکیب کارت‌های تراکنش‌دار بانک پارسیان را تشکیل می‌دهند، به‌گونه‌ای که ۲۲.۵ درصد از کارت‌های تراکنش‌دار این بانک به کارت‌های هدیه و بن‌کارت اختصاص دارد.

پارسیان در جمع ۱۰ بانک اول پذیرنده تراکنش‌های کشور

در بخش دیگری از گزارش مهرماه ۱۴۰۵ شاپرک، سهم بازار بانک‌های پذیرنده از کل تعداد تراکنش‌های شبکه پرداخت بررسی شده که بر اساس آن، بانک پارسیان با سهم ۴.۲۶ درصدی از مجموع تعداد تراکنش‌های پذیرش‌شده، در رتبه دهم شبکه بانکی کشور قرار گرفته است. مقایسه سهم بانک‌های خصوصی از تعداد تراکنش‌های پذیرش‌شده نیز نشان می‌دهد بانک پارسیان در این شاخص، جایگاه دوم را در میان بانک‌های خصوصی به خود اختصاص داده است.

ترکیب تراکنش‌ها در ابزارهای پذیرش بانک پارسیان

بررسی ترکیب تراکنش‌های انجام‌شده از طریق ابزارهای پذیرش بانک پارسیان نشان می‌دهد کارتخوان‌های فروشگاهی با اختصاص ۸۶.۸۲ درصد از تعداد و ۷۰.۱۵ درصد از مبلغ تراکنش‌ها، بیشترین سهم را در میان ابزارهای پذیرش این بانک داشته‌اند. ابزار پذیرش اینترنتی نیز ۹.۴۶ درصد از تعداد و ۲۹.۱۲ درصد از مبلغ تراکنش‌ها را به خود اختصاص داده است. بدین ترتیب این آمارها بیانگر حضور بانک پارسیان در بخش‌های مختلف بازار پرداخت الکترونیک و جایگاه این بانک در میان بانک‌های پذیرنده شبکه بانکی کشور است.

حرکت جهادی در بازسازی پل تخریب شده هرمزگان

مدیرکل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای هرمزگان از پایان عملیات بازسازی پل شور در محور بندرعباس ـ حاجی‌آباد خبر داد و گفت: «با بهره‌برداری از پل مسیر برگشت، هر دو سازه این پل که در حملات آمریکا تخریب شده بودند، بار دیگر زیر بار ترافیک رفتند.» «عباس شرفی»، مدیرکل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای هرمزگان، با اشاره به تکمیل عملیات بازسازی پل شور در محور بندرعباس ـ حاجی‌آباد و برقراری مجدد تردد خودروها در هر دو مسیر این پل اظهارداشت: «پس از تخریب کامل دو سازه پل شور در حملات آمریکا، عملیات بازسازی با تلاش شبانه‌روزی نیروهای راهداری و عوامل اجرایی آغاز شد و پل مسیر رفت در مدت ۵۵ روز بازسازی و آماده بهره‌برداری شد.» مدیرکل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای هرمزگان افزود: «با تکمیل عملیات بازسازی پل مسیر برگشت و بازگشایی آن به روی وسایل نقلیه، اکنون هر دو سازه پل شور مجدداً در مدار بهره‌برداری قرار گرفته‌اند.» شرفی تأکید کرد: «با پایان عملیات بازسازی، تردد وسایل نقلیه در هر دو مسیر این پل برقرار شده است.»

محورهای روستایی هرمزگان درکنترل دوربین‌های پلیس

پلیس راه هرمزگان با هدف کاهش تخلفات حادثه‌ساز و ارتقای ایمنی تردد، با بهره‌گیری از دوربین‌های نظارتی مستقر در روستاها و همکاری دهیاری‌ها، تخلفات پرخطر رانندگان در محورهای روستایی و فرعی استان را به‌صورت هوشمند رصد می‌کند. رئیس پلیس راه فرماندهی انتظامی استان هرمزگان اظهار کرد: «از ظرفیت دوربین‌های نظارتی مستقر در روستاها و دهیاری‌ها در محورهای روستایی و فرعی استان برای اجرای برنامه‌های نظارتی و کنترلی بهره‌گیری خواهد شد.» «سرهنگ محمد حق‌پرست» با اشاره به اهمیت ارتقای ایمنی تردد در محورهای روستایی و فرعی اظهار کرد: «با استفاده از ظرفیت دوربین‌های نظارتی و سامانه‌های پایش تصویری، تخلفات حادثه‌ساز رانندگان از جمله سرعت غیرمجاز، سبقت غیرمجاز و سایر رفتارهای پرخطر رانندگی به‌صورت هوشمند رصد و مورد بررسی قرار می‌گیرد.» رئیس پلیس راه استان هرمزگان افزود: «هدف از این اقدام، توسعه نظارت هوشمند، افزایش قدرت پایش و کنترل ترافیکی، شناسایی به‌موقع رفتارهای پرخطر و پیشگیری از وقوع تصادفات در محورهایی است که به دلیل شرایط جغرافیایی و ترددهای محلی، نیازمند نظارت مستمر هستند.» سرهنگ حق‌پرست با تأکید بر ضرورت بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در مأموریت‌های پلیس راه تصریح کرد: «رویکرد پلیس راه، حرکت به سمت هدفمندتر و هوشمندتر کردن مأموریت‌ها، استفاده حداکثری از ظرفیت تجهیزات الکترونیکی و مشارکت دهیاری‌ها و مجموعه‌های محلی در ارتقای نظم و ایمنی ترافیکی است.» وی خاطرنشان کرد: «هوشمندسازی نظارت ترافیکی در کنار حضور میدانی مأموران پلیس راه، می‌تواند نقش مؤثری در کاهش تخلفات حادثه‌ساز، ارتقای انضباط ترافیکی و صیانت از جان کاربران جاده‌ای داشته باشد.»